

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. května 2017 samosoudkyní JUDr. Alenou Štěpánovou, **t a k t o :**

Obžalovaný:

Václav [REDACTED]

nar. [REDACTED].1946 v [REDACTED], okres Domažlice, trvale [REDACTED], okres Jablonec nad Nisou

se podle § 226 písm. b) tr. řádu z p r o š ť u j e obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou ze dne 03.05.2016, č.j. ZT 280/2015-16, která mu kladla za vinu spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku kterého se měl dopustit tím,

ž e

dne 12.10.2015 v Pulečném, okres Jablonec nad Nisou, pokácel vzrostlý strom druhu javor klen o výšce 18-ti metrů stojící na neoploceném pozemku parcelní číslo [REDACTED] v katastrálním území Pulečný (zapsáno v Katastrálním úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Jablonec nad Nisou), načež dřevo z tohoto stromu daroval za odvoz další osobě, a to za situace, kdy:

- byl obeznámen s rozhodnutím Obecního úřadu v Pulečném, který jako orgán ochrany přírody dne 21.09.2015 pod č.j. 556/Hutta/2015 povolil subjektu obec Pulečný pokácení jednoho javoru rostoucího na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] v katastrálním území Pulečný, takto pozemku ve vlastnictví obce Pulečný, nicméně současně

- byl nejméně od data 05.10.2015 obeznámen i s tím, že existuje důvodná pochybnost a nejasnost o hranici vedoucí mezi pozemky parcelních čísel 1 [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Pulečný, a vzhledem k umístění dotčeného stromu takto i důvodná pochybnost a nejasnost ve vztahu k otázce vlastnického práva k tomuto stromu, když ze strany jednoho z majitelů pozemku parcelní číslo [REDAKCE] a to Ing. Martina [REDAKCE], Ph.D., bylo nejméně při místním šetření svolaném starostkou obce Pulečný, které se za přítomnosti obviněného konalo dne 05.10.2015, poukazováno na skutečnost, že strom, který je předmětem povolení kácení vydaného pod č.j. 556/Hutta/2015, ve skutečnosti nestojí na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] v majetku obce Pulečný, nýbrž stojí na pozemku parcelní číslo [REDAKCE], jehož vlastníci s kácením stromu výslovně nesouhlasí, přičemž v návaznosti na takto sdělené informace bylo mezi osobami místního šetření se účastnicími dojednáno, že nejméně do doby vytyčení hranic pozemku ke kácení stromu přistoupeno nebude;

poškozeným Ing. Martinu [REDAKCE]i, Ph.D., nar. [REDAKCE], Prof. Vladimíru [REDAKCE], DrSc., nar. [REDAKCE] a Mgr. Veronice [REDAKCE], nar. [REDAKCE], tímto jednáním obviněný způsobil škodu ve výši 20.621,- Kč,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozený Ing. Martin [REDAKCE] Ph.D., nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] – Košíře odkazuje se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Dne 04.05.2016 napadla k podepsanému soudu obžaloba státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou na Václava [REDAKCE] pro skutek kvalifikovaný jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. Zákoníku, kterého se měl dopustit výše popsáním jednáním.

Obžalovaný Václav [REDAKCE] k věci uvedl, že se necítí být vinen, inkriminovaný strom pokácel na základě povolení vydaného obecním úřadem. Podkladem pro vydání povolení pak byl znalecký posudek, který označil strom za špatný a doporučil jeho pokácení. Komu případně pokácené dřevo, povolení neřešilo, pouze stanovilo období počínaje 1. říjnem, ve kterém je možné strom pokácet a osobu, která je ke kácení oprávněna. Otázka vlastnictví pokáceného dřeva nebyla řešena v žádném z toho roku vydávaných povolení, tj. každý kdo v tomto období kácel nějaký strom, by měl být trestně stíhán. Pokácení stromu dále předcházel silný vítr, který na i tak již dosti narušeném stromu zanechal další prasklinu, riziko nehody tedy ještě vzrostlo. Proto se dne 12.10. rozhodl, že strom pokácí. Strom padnul tak nešťastně, že část zůstala na cestě, čímž znemožňovala průchod, operativně tedy musel řešit co nejrychlejší odklizení. Náhodně natrefil na pana [REDAKCE], kterého do té doby ani neznal a požádal jej o spolupráci. On mu přislíbil, že se o to postará, což následně i udělal. Za dřevo od něj nic nedostal, ani od něj nic nechtěl. Co se týče dodatečného zjištění, že strom se nenachází

na pozemku obce, nýbrž na pozemku poškozeného, obžalovaný to označuje za shodu nešťastných náhod, strom pokácel v dobré víře, že paní starostkou vydané povolení je platné a v pořádku. Pokácení stromu následoval dne 15.10. telefonát paní starostky, která jej označila za zloděje s tím, že celou věc předá k vyřízení Policii ČR. Obžalovaný se k výsledku na policii dostavil s povolením, doufaje, že se vše vyřeší. Až zde se však dozvěděl, že strom nebyl na obecním pozemku, jeho pokácením tedy poškodil rodinu [REDAKCE]. Dne 06.10. tj. v období bezprostředně předcházejícím pokácení stromu, se v obci konala schůzka, kde se řešila oprava cesty. Paní starostka však následně vyhotovila zápis, ve kterém uváděla, že se toho dne řešilo především kácení stromu a výsledkem byla dohoda, že se strom kácet nebude. Tento zápis mu však nebyl nikdy doručen. Mimoto se uvedené nezakládá na pravdě, na poradě o stromu nepadla ani zmínka, řešila se pouze cesta. Dále dne 15.10. obdržel emailem od paní starostky jakousi „autoremeduru“, to slovo slyšel prvně v životě, s tím, že se ruší povolení ke kácení. Strom byl však v té době již pokácen. Dne 14.10. ještě požádal soudedu Martina [REDAKCE], aby začistil pilou pařez, na kterém se nacházely ostré výčnělky, aby se o ně někdo nezranil. P. [REDAKCE] se přitom dostal do sporu s p. [REDAKCE], který na něj přišel, že pokácel strom. Den na to mu volala paní starostka a obdržel zmíněnou autoremeduru. Objevil se i další znalecký posudek, kdy znalec označil strom za zdravý přesto, že jej nikdy neviděl. Strom však byl dlouhodobě špatný. Ke stejnému závěru dospěly i pracovnice z životního prostředí, které se na strom přijely podívat. Ve stromu byla díra, vždy když zafoukal silnější vítr, tak z něj padaly větve. V žádném případě strom nekácel v úmyslu jej zpeněžit. Pokácením stromu chtěl především předejít hrozącím nehodám. Opadávající větve navíc padaly k němu na pozemek, musely se neustále uklízet, aby cesta byla sjízdná. Při nakládání s dřevem vycházel z obecných zvyklostí, kdy dřevo zpravidla odklízela osoba, která jej pokácela.

K věci byli dány slyšení svědci poškozený Ing. Martin [REDAKCE] Ph.D., starostka obce Pulečný Jana [REDAKCE], zastupitel obce Pulečný Ing. Lubomír [REDAKCE] manželka obžalovaného Jana [REDAKCE], dcera obžalovaného Jana [REDAKCE], její přítel Antonín [REDAKCE], Veronika [REDAKCE], Veronika [REDAKCE] a Jan [REDAKCE].

Poškozený Ing. Martin [REDAKCE] Ph.D. k věci uvedl, že dne 30.09.2015 obdržel email od starostky, že strom má být pokácen na což obratem reagoval s tím, že strom stojí na jejich pozemku, není tedy možné vydat povolení ke kácení bez jejich souhlasu. S pokácením stromu nesouhlasí, neboť má za to, že zdravotní stav stromu byl dobrý. Povědomí o zdravotním stavu stromu měl díky zahradnímu architektovi, se kterým připravoval nový projekt zahrady. Dne 02.10.2015 zaslal na zastupitelstvo oficiální žádost o zrušení povolení ke kácení stromu, se starostkou domluvil místní šetření na den 05.10.2015. Místního šetření se zúčastnila starostka, jeho sestra, p. [REDAKCE] a [REDAKCE] – obžalovaný, jeho manželka, dcera a její partner a jeho syn. Řešil se především zdravotní stav stromu. Byly předloženy dva protichůdné znalecké posudky, vznikla obsáhlá diskuze. On sám navrhoval nechat strom prořezat, aby se zbavil suchých větví a byl udržovaný. Bylo domluveno nechat vypracovat třetí nezávislý posudek, ze kterého se bude dál vycházet. Dále se řešila otázka hranice pozemků, aby bylo bez nejmenších pochyby prokázáno, že strom stojí na jejich pozemku. On měl k dispozici náčrtek, který byl součástí dokumentace ohledně nového vyměření, kterou dostali z katastrálního úřadu v lednu 2015. Ukazoval jej obžalovanému, ten však chtěl vidět geometrický plán. Bylo dohodnuto provést dodatečné měření. S tím se rozešli. O to víc jej překvapilo, když mu dne 14.10. telefonoval p. Luboš [REDAKCE] s tím, že strom je pokácený. Žádná cesta se při šetření neprojednávala. Šetření bylo svoláno pouze kvůli stromu. Poškozený celou věc vnímá jako nerespektování dohody a rozhodnutí paní starostky, která opakovaně při místním šetření zdůrazňovala, že strom se kácet nebude. Není možné, aby to obžalovaný neslyšel. Co se týče

zmiňované autoremedury, ta mu doručena nebyla, viděl ji však ve spise. Nebylo mu doručeno ani povolení ke kácení, pouze následný email, že povolení existuje, na který ihned reagoval.

Svědkyňe Jana k věci uvedla, že je starostkou obce Pulečny. Obdržela žádost pana [REDAKCE] o pokácení předmětného stromu. Součástí žádosti byl i odborný posudek aboristy o zdravotním stavu stromu, z něhož vyplývalo, že strom jeví známky hniloby a bylo doporučeno jeho pokácení. Následně bylo jednáno i s pracovníci odboru životního prostředí v Jablonci nad Nisou, které doporučily strom pokácet. Jejich ohledání stromu bylo pouze vizuální, žádný výstup v podobě posudku nebyl. Z těchto důvodů vydala dne 21.09.2015 povolení ke kácení stromu. Je zavedenou praxí, že podobná rozhodnutí vydává starosta, v zastupitelstvu se neprojednávají. Pro účely vydání povolení měla k dispozici geometrický plán z r. 2010, vyhodnotila, že strom stojí na obecním pozemku. O chystaném kácení stromu byl následně informován i pan [REDAKCE], který obratem reagoval s tím, že s pokácením nesouhlasí a inicioval schůzku, kde měla být tato otázka řešena. Schůze byla svolána na 05.10.2015, pozvána byla i rodina obžalovaného. Pak [REDAKCE] na schůzi dovezl posudek ohledně stromu a důrazně vyslovil svůj nesouhlas s jeho kácením. Svůj nesouhlas dále opíral o skutečnost, že strom nestojí na obecním pozemku, ale na pozemku [REDAKCE]. Bylo domluveno vyhotovení třetího nezávislého posudku a vyvolání jednání s pozemkovým úřadem Liberec, který měl upřesnit hranice pozemku, aby bylo patrné, na kterém pozemku strom leží. Ten den se nic ohledně cesty neprojednávalo. Jednalo se pouze o stromě s tím, že kořeny brání v průjezdu a suché větve padají na cestu a ohrožují bezpečnost. Pan [REDAKCE] přislíbil strom prořezat. Rozhodnutí, že se strom kácet nebude, museli slyšet všichni účastníci šetření. Následně bylo dne 06.10.2016 formou autoremedury zrušeno povolení ke kácení. Autoremedura byla obžalovanému zasílána neformální cestou a to emailem asi do dvou týdnů ode dne konání schůzky. Svědkyně následně připustila, že autoremedura mohla být vyhotovena až dne 15.10., neboť tato informace je uvedena v počítači obce, ve vlastnostech dokumentu. Zápis z místního šetření byl vyhotoven druhého dne (06.10), nikomu však zasílán nebyl, svědkyně brala za stěžení ústní dohodu, že strom kácen nebude. Svědkyně připustila pochybení v tom směru, že zápis nevyhotovila přímo na místě a nenechala ho účastníkům podepsat. Do dvou týdnů ode dne místního šetření bylo pozemkovým úřadem s geometrem provedeno měření, v důsledku kterého bylo postaveno na jisto, že strom nestojí na obecním pozemku. Co se týče vystaveného povolení ke kácení, komu mělo připadnout dřevo řešeno nebylo. V obdobných případech se většinou sepisuje smlouva s člověkem, který bude kácet a mimo rozhodnutí je sjednávána dohoda o dřevu. To se v projednávaném případě nestalo. Obžalovaný následně nabízel úhradu ceny dřeva, v té době však již bylo jisté, že strom obci nepatřil, proto svědkyně úhradu dřeva odmítla. Arborista, který posuzoval oba předchozí posudky se nakonec, po zhlédnutí pařezu, přiklonil na stranu p. [REDAKCE].

Svědék Ing. Lubomír k věci uvedl, že je již druhé období zastupitelem obce Pulečny. Byl požádán, aby se osobně zúčastnil místního šetření, kde se měla vyjasnit otázka, v jakém zdravotním stavu je strom, k němuž bylo vydáno povolení ke kácení a zda je na obecním pozemku nebo na pozemku [REDAKCE]. Byly konstatovány dva protichůdné znalecké posudky ohledně zdravotního stavu stromu a domluveno nechat vypracovat znalecký posudek třetí. Zároveň bylo dohodnuto nechat vyjasnit spornou otázku na čím pozemku vlastně strom stojí. Výsledkem šetření bylo rozhodnutí o odkladu kácení stromu. To bylo několikrát opakováno. Zda to slyšel i obžalovaný svědek neví, všichni stáli v hloučku. Všichni to brali jako hotovou věc, nikdo se k tomu nevyjadřoval. Rozhodnutí o autoremeduře mu doručeno nebylo, o povolení ke kácení stromu se dozvěděl až na místním šetření. Co se týče zápisů z takovýchto šetření, zpravidla se vyhotovoval dodatečně, poté se seznávali všichni přítomní a podepsali jej. Svědek připustil, že se na místním šetření mohla projednávat i otázka

cesty, neboť cesta se dlouhodobě probírala při každé příležitosti, primárně bylo šetření ale svoláno kvůli stromu. Dále potvrdil, že si obžalovaný často stěžoval na suché větve, které měly padat na cestu, sám tomu nikdy přítomen nebyl, slyšel to pouze z doslechu.

Svědék Antonín [REDACTED] k věci vypověděl, že byl účasten na místním šetření dne 05.10.2015. Má stavební firmu, byl obžalovaným jakožto zastupitelem obce osloven, zda by se nemohl podílet na opravě příjezdové cesty. Po celou dobu se řešila jen cesta, o kácení stromu nepadlo ani slovo. Schůzky se účastnilo zhruba 4-5 lidí, mezi nimi starostka [REDACTED] a p. [REDACTED]. Zda byl přítomen poškozený [REDACTED], si svědek není jistý. Výstupem schůzky bylo, že potřebuje projektovou dokumentaci, až jí bude mít předloženou, bude schopen určit, kolik bude oprava cesty stát. Svědek nebyl přítomen celému jednání, odcházel dříve. Kromě obžalovaného nikdo z jeho rodiny schůzce přítomen nebyl. K pokácení stromu svědek vypověděl, že byl dále přítomen schůzce někdy v polovině září, kdy paní [REDACTED] řešila zdravotní stav stromu s pracovníky životního prostředí. Ty dospěly k závěru, že strom je nemocný a je na místě jej pokácet. On sám byl jednou svědkem, když praskla větev a zřítíla se na cestu.

Svědčyně Jana [REDACTED] (manželka obžalovaného) vypověděla, že javor byl shnilý, napadený houbou, v kmenu byla půl metrová díra. Kořeny stromu zasahovaly do cesty, jezdilo se po nich. Při každém větším větru padaly větve, hrozilo nebezpečí úrazu. Ve věci byl vypracován znalecký posudek, ke zdravotnímu stavu stromu se vyjádřily i pracovníce životního prostředí. Na základě těchto skutečností vydala starostka [REDACTED] povolení ke kácení a požádala je, zda by strom v co nejkratší možné době neporazili. Na odborné pokácení neměla obec peníze, dřevo si měli tedy za pokácení ponechat. K říjnovému šetření svědkyně uvedla, že se řešila pouze cesta, nic okolo stromu.

Svědčyně Jana [REDACTED] (dcera obžalovaného, přítelkyně svědka [REDACTED] k věci uvedla, že strom byl shnilý, byla v něm dutina, arborista doporučoval jeho pokácení. Ke stejnému závěru dospěly i pracovníce životního prostředí, které se přijely na strom podívat. Co se týče říjnové schůzky, řešila se cesta, strom nikoli. Ona sama byla svědkem padání větví. Kolem stromu jezdily děti na kole, hrozilo, že se na ně nějaká větev zřítí.

Svědčyně Věra [REDACTED] k věci vypověděla, že je třetinovým spoluvlastníkem domu v Pulečném. Bratr (Martin [REDACTED]) obdržel informaci o chystaném kácení stromu, začali ihned protestovat. Napsali na obecní úřad a požádali o zrušení povolení. Následně se ohledně chystaného kácení konala schůzka, kde byl předložen další znalecký posudek, který vyzníval ve prospěch zachování stromu. Bylo ujednáno nechat vypracovat třetí nezávislý znalecký posudek. O to větší šok pro ní bylo, když zjistila, že je strom pokácený. Je přesvědčena, že obžalovaný byl s dohodou o odkladu kácení stromu obeznámen, stvrdili ji dokonce podáním rukou. Mimo obžalovaného se schůzky zúčastnili členové jeho rodiny p. [REDACTED] p. [REDACTED], p. [REDACTED] a starostka [REDACTED]. O cestě se hovořilo pouze v tom směru, že je třeba nechat zasypat kořeny stromu štěrkem. Na schůzce rovněž přislíbili nechat strom prořezat. Není si vědoma žádného samovolného padání větví. Pokud by byla přesvědčena, že strom je špatný, tak by sama o jeho pokácení požádala.

Svědčyně Veronika [REDACTED] (přítelkyně syna obžalovaného) k věci uvedla, že strom byl dlouhodobě ve špatném stavu, padaly z něj větve. Několikrát se jí stalo, že musela na cestě zastavit a spadlou větev odklidit, aby vůbec mohla projet. Jednou jí spadla větev i na auto. Byla tedy jedním z iniciátorů pokácení stromu. Samotnou žádost o pokácení stromu podal obžalovaný. Co se týče jednání na začátku října, řešila se cesta. [REDACTED] požadovali její

opravu, [REDAKCE] byli proti, nechtěli ji využívat. Cesta byla dlouhodobě ve špatném stavu, její oprava byla přislíbena již při zakoupení pozemku. Z důvodu finanční nákladnosti k ní ale nakonec nedošlo. Pokud jde o strom, celou dobu jej považovala za obecní, kořeny stromu zasahovaly na cestu, která byla vždy obecní.

Svěddek Jan [REDAKCE] k věci uvedl, že sám strom nekácel, podílel se však na jeho odklizení. Zda šlo o kvalitní dřevo, si nevybavuje. Dřevo spálil, nebylo možné další jeho využití, strom nebyl rovný, ve dřevě byla spousta hřebíků. Zda byl poškozen stářím nebo ztrouchnivělý si nepamatuje. Množství dřeva taktéž nedokáže odhadnout. Kdo jen kontaktoval, aby strom odklidil, též neví.

Soud měl pro účely rozhodování k dispozici listinné důkazy a to **čestné prohlášení (čl. 16)** svědka Jana [REDAKCE], že obžalovaný mu zdarma přenechal pokácený strom, který ležel přes místní komunikaci, bránil projíždění a obžalovaný nebyl schopen sám kmen odklidit; **emailovou komunikaci a fotodokumentaci (čl. 17 – 22, 24-28)**, kdy obžalovaný posílal svědkyni [REDAKCE] zdokumentované poškození poraženého stromu, svědkyně mu pak odpovídala, že ke kácení nemělo dojít, neboť poškozený [REDAKCE] svým prohlášením, že strom je jejich, zpochybnil vydané povolení ke kácení, dále obžalovaný svědkyni [REDAKCE] navrhuje úhradu dřeva, což ona odmítla se zdůvodněním, že pokácení stromu považuje za porušení jasně dané dohody, že strom se kácet nebude, zároveň uvádí, že likvidace dřeva mezi nima dojednána nebyla, **žádost o pokácení (čl. 23)**, **zápis z místního šetření ze dne 05.10.2015 (čl. 32)** jehož obsahem je shoda účastníků, že se strom kácen nebude, bude vyčkáno vyhotovení třetího znaleckého posudku a odstranění nejasností ohledně hranic pozemků, jako datum vyhotovení je uvedeno datum 06.10.2015, zápis není podepsán, **rozhodnutí Obecního úřadu Pulečny č.j. 556/Hutta/2015 (čl. 33-35)** o povolení právnické osobě Obci Pulečny, IČO 00832332 pokácení 1 ks javoru rostoucí na pozemku p.č. [REDAKCE] v k.ú. Pulečny (pozemek ve vlastnictví žadatele), kácení bude realizováno V. [REDAKCE] **zhodnocení posudků (čl. 36, 37)**, ve kterém Ing. Michal [REDAKCE] hodnotí posudek, který byl podkladem pro vydání povolení ke kácení. Shledává ho jako naprosto nedostačujícím, nesplňujícím základní náležitosti odborného posouzení stromu, jsou uváděny zkreslené a nepravdivé skutečnosti se zjevnou tendencí odůvodnit kácení stromu. Naopak posudek doložený poškozeným (ve prospěch zachování stromu), je po obsahové i odborné stránce hodnocen jako kvalitní; poučení poškozeného (čl. 42-44), **trestní oznámení (čl. 46 – 47)** podané poškozeným Ing. Martinem [REDAKCE], Ph.D.; **výpis z katastru nemovitostí (čl. 51-52)**, ze kterého je zřejmé, že pokácený strom stál na pozemcích poškozeného, **dendrologické posouzení dřeviny (čl. 53-59)**, které ohodnotilo pokácený strom na částku 158.458,- Kč; **žádost poškozeného Ing. Martina [REDAKCE], Ph.D. o zrušení povolení ke kácení (čl. 63)**, žádost datována ke dni 02.10.2015; **rozhodnutí o autoremeduře (čl. 64)**, autoremedurou zrušení povolení ke kácení, autoremedura datována ke dni 06.10.2015. geometrický plán (čl. 68-70) . kontrolní vytyčení části hranice parcely [REDAKCE] v k.ú. Pulečny; **odborné vyjádření (čl. 123-132)** - vyčíslení způsobené škody na dřevině, výše škody stanovena v částce 20.621,- Kč, **úřední záznam o podaném vysvětlení svědka Martina [REDAKCE] (čl. 109-112)**, který vypověděl, že o pokácení stromu jako takového nic neví, obviněný ho jen požádal, aby zarovnal pařez.

Po takto provedeném dokazování, kdy soud hodnotil důkazy dle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, bylo jednoznačně prokázáno, že se skutek stal, skutek byl spáchán úmyslným jednáním obžalovaného, avšak soud je toho názoru, že jednání obžalovaného mající soukromoprávní základ není možné posuzovat prostředky trestního práva, které je svou povahou považováno za prostředek ultima ratio, a je na místě uplatnit odpovědnost podle

jiného právního předpisu. Trestní právo nemůže sloužit jako prostředek nahrazující ochranu práv a právních zájmů jednotlivce v oblasti soukromoprávních vztahů, kde závisí především na individuální aktivitě jednotlivce, aby střežil svá práva, jimž má soudní moc poskytovat ochranu. Je nepřijatelné, aby tuto ochranu aktivně přebíraly orgány činné v trestním řízení, jejichž úkolem je ochrana převážně celospolečenských hodnot, nikoli přímo konkrétních subjektivních práv jednotlivce, jež svou povahou spočívají v soukromoprávní sféře.

Obžalovaný se ke kácení stromu doznal, kdy uvedl, že tak učinil v souladu s vydaným povolením vydaným obecním úřadem Pulečný č.j. 556/Hutta/2015 ze dne 24.09.2015. Za spornou je tak možno označit otázku, zda si obžalovaný v době pokácení stromu byl vědom pochybností, které vydání povolení doprovázely tj. především otázka vlastnictví pokáceného stromu a zda tedy jednal v dobré víře v důvěře ve vydané povolení, či zda jen využil časové prodlevy mezi zjištěnými pochybnostmi a oficiálním zrušením vydaného povolení a bezohledně využil příležitosti a strom pokácel. Při zodpovězení této otázky soud neuvěřil tvrzení obžalovaného a jeho blízkých, že provedené místní šetření (05.10.2015) bylo svoláno za účelem vyřešení havarijního stavu místní komunikace, naopak má za to, že bylo jednoznačným způsobem prokázáno, že místní šetření bylo svoláno právě díky stromu. Pokud si rekapitulujeme časový sled událostí – 24.09.2015 bylo vydáno povolení ke kácení stromu, obratem byl o tomto kácení informován poškozený Ing. [REDAKCE], který dne 02.10.2015 požádal o zrušení povolení s odůvodněním, že strom se nachází na jeho pozemku, k jeho pokácení je tak nutný jeho souhlas. Dne 05.10.2015 se konalo místní šetření, kterého se účastnil obžalovaný, poškozený, starostka a další osoby, tj. všechny osoby, které byly do pokácení stromu zainteresovány. Při zachování všech zásad formální logiky je nemyslitelné, aby se na uvedeném šetření aktuálně sporná otázka týkající se stromu vůbec neřešila. Zvláště, za přítomnosti všech dotčených osob. Soud tedy uvěřil výpovědi poškozeného podpořené výpovědí starostky [REDAKCE] a zastupitele [REDAKCE] že na uvedené schůzce bylo dojednáno, že strom se prozatím kácet nebude. Otázkou však zůstává právní relevance takového ústní dohody. Datum vyhotovení dokumentu nazvaného autoremedura, která oficiálně vydané povolení ke kácení zrušila, nad rámec všech pochybností prokázáno nebylo, obžalovaný však s ní byl prokazatelně obeznámen až po pokácení stromu (výpověď obžalovaného podpořená výpovědí svědkyně [REDAKCE], která vypověděla, že autoremedura byla obžalovanému zasílána neformální cestou do dvou týdnů ode dne konání místního šetření). Soud tak vidí pochybení především na straně obce, která měla neprodleně při vyvstání pochybností vydané povolení zrušit a o jeho zrušení oficiální cestou uvědomit všechny dotčené osoby. Ani případná nicotnost rozhodnutí, nemůže přenášet odpovědnost obce na obžalovaného, který strom pokácel na základě sice pochybnostmi zatíženého ale dosud oficiálně nezrušeného rozhodnutí.

Bez ohledu na výše popsané okolnosti, které kácení stromu provázely, byla obžaloba podána pro přečin krádeže, spočívající ve zcizení dřeva, které ať už se obžalovaný domníval, že je v majetku obce, či poškozeného [REDAKCE] si přivlastnil a předal třetí osobě. Tato skutečnost byla obžalovaným i stvrzena. Uvedené jednání, tak bezesporu naplňuje formální znaky přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustí ten, kdo si присвоjí cizí věc tím, že se jí zmocní a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. O přisvojení lze hovořit i v případě, kdy pachatel cizí věc po činu někomu daruje jak se v projednávaném případě i stalo.

Podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku však trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. **Zásadu subsidiarity trestní represe a z ní vyplývající princip použití práva jako „ultima ratio“ je třeba**

uplatnit v situacích, kdy posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá, ani běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Soud musí zkoumat i to, jestli podání trestního oznámení je ze strany [REDAKCE] naprosto na místě, neboť trestněprávní kvalifikace jednání, které má soukromoprávní základ, jako trestného činu je třeba považovat za ultima ratio, tedy za krajní právní prostředek práva, který má význam především celospolečenský, tj. z hlediska ochrany základních společenských hodnot. V zásadě však nemůže sloužit jako prostředek nahrazující ochranu práv a právní aktivity jednotlivce, aby střežil svá práva, jímž má soudní moc poskytovat ochranu. Je v tomto případě nepřijatelné, aby tuto ochranu aktivně přebíraly orgány činné v trestním řízení, jejichž úkolem je ochrana převážně celospolečenských hodnot, nikoliv přímo konkrétních subjektivních práv jednotlivce, jež svou povahou spočívají v soukromoprávní sféře. V tomto případě nejsou vedle všech splněných předpokladů vzniku trestněprávní odpovědnosti zcela nepochybně zjištěny soud má zato, že v tomto případě měla pokud by [REDAKCE] zjistili, že došlo k neoprávněnému zásahu do jejich práva postupovat jinou formou tzn. občanskoprávní řízení v této věci a nikoliv trestněprávní kvalifikací a podáním trestního oznámení.

V posuzovaném případě soud dospěl k názoru, že je na místě postupovat dle výše citované zásady, kdy případu, svědčí celá řada okolností, která svoji povahou věc staví do soukromoprávní roviny a soud má za to, že postačí soukromoprávní prostředky pro nápravu spáchaných křivd.

Předně by chtěl soud zdůraznit, že primárním cílem obžalovaného bylo pokácení stromu, který jednak bránil sjízdnosti cesty a jednak z něj padaly větve, které mohly být případnou hrozbou pro kolemjdoucí. Stěží lze hovořit o úmyslu obžalovaného dřevo zcizit. V rozporu s jeho snahou však bylo přesvědčení Ing. Martina [REDAKCE], opřené o znalecký posudek, který měl zájem na zachování stromu, jenž mj. stál i na jeho pozemku. Projednávaná věc tak dostává punc sousedských sporů, která se řeší v občanskoprávní rovině. Dále je z projednávaného dokazování patrné, že obžalovaný si присvojil dřevo, které následně daroval třetí osobě nikoli motivován snahou způsobit poškozenému materiální újmu, případně sebe či třetí osobu obohatit, ale snahou zprůjezdnit cestu, přes kterou strom nešťastně spadl. Důležitá je i snaha obžalovaného uhradit cenu dřeva. Přehlízet nelze ani zažité zvyklosti, kdy jak bylo u hlavního líčení konstatováno, připadá většinou pokácené dřevo osobě, která strom pokácela. Domníval-li se tedy obžalovaný, že strom je obecní a že kácí na základě platně vydaného povolení, mohl se i domnívat, že dřevo mu bude přenecháno, jako kompenzace za to, že pokácení stromu zajistil.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že společenský zájem na trestněprávním postihu obžalovaného v projednávané věci není dán, kdy do popředí vystupuje především charakter sporu mezi obžalovaným a poškozeným(i), který je možný vyřešit v civilním řízení, jež je svými vlastnostmi podstatně přílehavější k řešení otázky případné náhrady škody, která je zřejmě v tomto případě stěžejní.

Soud tedy obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby, když dospěl k závěru, že v žalobním návrhu označení skutek není trestným činem.

S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení řádně a včas připojil poškozený Ing. Martin [REDAKCE] Ph.D. a to ve výši 1558.458,- Kč. Jelikož však soud obžalovaného zprostil obžaloby, odkázal podle § 229 odst. 3 tr. řádu poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, a to písemně ve třech vyhotoveních. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně) odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného (§§ 248 odst. 1, 251, 252, 246, 249 tr. řádu).

V Jablonci nad Nisou dne 2. května 2017

JUDr. Alena Štěpánová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení :
Jana Perczynská